

Asia: VN/18098/2025

Lausuntopyyntö: Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi lapsen erityisestä suojelusta ja siihen liittyviksi laeiksi

Taustatiedot lausunnonantajalta

Edustan

Ammatillinen järjestö tai edunvalvoja

Lausunnonantajan lausunto

1. Onko ehdotus kokonaisuudessaan kannatettava?

Ei

Perustelut tiiviisti

Lasten ja perheiden palveluiden painopisteen siirtäminen nykyistä enemmän varhaiseen tukeen nähdään kannatettavana tavoitteena. Esitys ei kuitenkaan tällaisenaan riittävästi anna ratkaisuja siihen, miten tämä käytännössä tapahtuu. Lastensuojelun asiakkuuden kriteerien kiristäminen ei itsessään tuo muutosta aikaan. Lasten ja perheiden sosiaalihuollon ja terveydenhuollon palveluihin tarvitaan merkittäviä rakenteellisia muutoksia ja lisäresursseja, jos halutaan vähentää lastensuojelun ja sijaishuollon tarvetta. Sosiaalihuollon palveluiden lisäksi tarvitaan lasten ja nuorten mielenterveyspalveluiden sekä aikuisten mielenterveys- ja päihdepalveluiden vahvistamista. Myös nuorten päihdepalvelut ja neuropsykiatrisesti oireilevien lasten ja nuorten palvelujärjestelmän kehittäminen ovat keskeisessä roolissa, kun tavoitteena on lastensuojelun asiakkuuksien ja huostaanottojen määrien vähentäminen.

Sosiaalityöntekijän ammatillinen arvion ja lapsen suojelun tarpeen säilyttäminen lastensuojelun asiakkuuden aloittamisen kriteereinä nähdään tärkeänä. Lastensuojelun asiakkuuden perusteet eivät saa olla kytköksissä pelkästään asiakkaan palvelun tarpeeseen. Palvelujärjestelmän tulee tunnistaa erityisen haavoittuvassa tilanteessa olevat lapset ja heidän suojelun tarpeensa, siten että heidän tuen tarpeeseen vastataan riittävän matalalla kynnyksellä.

Sosiaalihuollon palveluiden säätelyn vähentäminen on riski palveluiden saatavuuden kannalta. Hyvinvointialueiden tiukka taloudellinen tilanne ja säästötavoitteet voivat johtaa siihen, että taloudelliset tekijät ohjaavat palveluiden järjestämistä siten, että palveluiden saatavuus heikkenee. Avohuollon palveluiden siirtäminen osittain sosiaalihuoltolain mukaisiin palveluihin vaarantaa riittävien palveluiden saannin niiltä asiakkailta, jotka ovat aikaisemmin saaneet palveluita lastensuojelun palveluista. Myös työntekijäresurssi on sosiaalihuoltolain mukaisissa palveluissa pienempi kuin lastensuojelussa, joten myös tältä osin perheiden saama tuki heikkenee. Huolena on, miten hyvinvointialueen pystyvät vastaamaan lastensuojelun asiakkaiden yksilöllisiin tuen tarpeisiin riittäväällä tavalla, jos palveluvalikoima kaventuu nykyisestään. Uudistus voisi myös johtaa alueelliseen eriarvoistumiseen palveluiden saatavuudessa, jos valtakunnallista säätelyä palveluvalikoiman osalta kevennetään.

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei pidä kannatettavana lastensuojelun asiakkuuden ja huostaanoton kriteerien tiukentamista. Ongelmana nykytilanteessa ei ole lastensuojelun asiakkuuden aloittamisen liian matala kynnys tai huostaanoton liian väljät kriteerit. Huostaanottoon ryhtymisen kynnys on siinä määrin korkealla jo nyt, ettei huostaanottoon lähdetä aina vaikka se olisi tarpeen. Kannatamme lainsäädännön kehittämistä siten, että perheille on tarjolla sijaishuollon tarpeen korvaavia vaikuttavia palveluita riittävän ajoissa. Lakiehdotus ei tällaisenaan vastaa siihen, miten näitä palveluita saadaan vahvistettua.

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei kannata lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän päätösvallan delegoimista muille viranhaltijoille. Ehdotus vaarantaisi toteutuessaan merkittäväällä tavalla asiakkaiden ja työntekijöiden oikeusturvaa. Tarkemmat perustelut on kirjattu kohtaan 10.

2. Vastaavatko ehdotukset esityksen tavoitteita?

Ei

Perustelut tiiviisti

Hyvinvointialueiden tiukka taloudellinen tilanne ja säästötavoitteet voivat johtaa siihen, että taloudelliset tekijät ohjaavat sosiaalihuollon palveluiden järjestämistä siten, että palveluiden saatavuus heikkenee. Tämä voi johtaa viimesijaisten palveluiden kuormittumiseen nykyisestään, joka olisi vastoin lakiesityksen tavoitteita.

Lakiehdotuksen mukaan tarkoituksena on korostaa lastensuojelun asemaa erityispalveluna mutta saman aikaisesti ehdotus pitää sisällään sellaisia muutoksia, joilla olisi toteutuessaan lastensuojelun laatuun negatiivisia vaikutuksia. Lastensuojelun asiakasmitoituksen joustavuuden lisääminen ja sosiaalityöntekijöiden päätösvallan delegoiminen muille ammattiryhmille heikentäisivät työskentelyn laatua, asiakasturvallisuutta sekä asiakkaiden ja työntekijöiden oikeusturvaa. Tavoite vahvistaa lastensuojelun asemaa erityispalveluna edellyttää, että työntekijöiden osaamiseen kiinnitetään erityistä huomiota. Keskeistä olisi myös kiinnittää huomiota siihen mitkä tekijät palveluiden sisällössä erottavat sosiaalihuoltolain mukaiset palvelut ja lastensuojelun, niin että lastensuojelusta voisi aidosti muodostua erityistason palvelu.

3. Mikä seuraavista vaihtoehtoista olisi mielestänne tarkoituksenmukaisin tapa järjestää sosiaalihuoltolain ja lastensuojelulain välinen rajapinta? Valitkaa yksi ja perustelkaa vastauksenne.

Nykytilan säilyttäminen

Perustelut tiiviisti

Lastensuojelun ja sosiaalihuoltolain mukaisten palveluiden rajapinta on haasteellinen ja sen selkiyttäminen olisi tärkeää. Nyt esitetty ratkaisu ei kuitenkaan anna keinoja tilanteen parantamiseen.

4. Lausuntopalaute lukuun 1 (Yleiset säännökset): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 1 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

-

5. Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla muutoksella olevan lastensuojelun asiakkuuden alkamiseen ja päättymiseen?

-

6. Onko ehdotus lapsen asioista vastaavaa sosiaalityöntekijää koskevan asiakasmitoituksen joustavoittamisesta mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei kannata lastensuojelun asiakasmitoituksen joustavuuden lisäämistä. Lakiehdotuksen voidaan katsoa olevan tältä osin ristiriitainen, koska ensisijaiseksi avohuollon tukitoimeksi ehdotuksen mukaan tulisi sosiaalityön palvelut. Sosiaalityön palvelun ensisijaisuus edellyttää sosiaalityöntekijöiltä nykyistä enemmän aikaa tavata asiakkaita, muutoin sosiaalityön ensisijaisuus ei tule käytännön tasolla toimimaan. Lakiehdotuksen mukaan lastensuojelun sosiaalityön vaativuus tulisi lastensuojelun asiakkuuden kriteerien tiukentumisen myötä kasvamaan. Asiakasperheiden entistä haastavammat tilanteet tulisi ottaa huomioon asiakasmitoituksessa. Nykyinenkin asiakasmitoituksen mukainen asiakasmäärä voi olla liian työllistävä, riippuen asiakastilanteiden vaativuudesta.

7. Onko ehdotus lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tehtävistä kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityöntekijän tehtävät ovat ristiriidassa siihen nähden mitä muutoksia sosiaalityöntekijöiden päätösvaltaan on ehdotettu tehtäväksi. Sosiaalityöntekijä ei voi johtaa asiakasprosessia tai varmistaa lapsen edun toteutumista, jos hänelle kuuluva päätösvalta lapsen asioista siirretään muualle.

8. Lausuntopalaute luvusta 3 (Lastensuojelun järjestäminen ja kustannusvastuu): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 3 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta sekä vaikutuksista.

-

9. Lausuntopalaute luvusta 4: Onko ehdotus, jonka mukaan lupa lapsen tutkimiseen annettaisiin jatkossa hyvinvointialueen viranhaltijan päätöksellä hallinto-oikeuden sijaan, mielestänne kannatettava?

Kyllä

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

-

10. Selkiyttävätkö luvun 4 ehdotukset lastensuojelun päätöksenteosääntelyä?

Ei

Perustelut tiiviisti

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei kannata lastensuojelun sosiaalityöntekijälle kuuluvan päätösvallan siirtämistä muille ammattiryhmille. Lakiehdotuksen perusteella kaikki lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle kuuluvat tehtävät voitaisiin siirtää toiselle viranhaltijalle, jonka koulutusta tai tehtävänkuvaa ei laissa ole määritelty. Tämä voisi toteutuessaan tarkoittaa asiakkaiden oikeusturvan vakavan vaarantumisen. Ehdotus sivuuttaa lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden erityisosaamisen lastensuojeluasioissa. Sosiaalityön erityisosaamista ei voida korvata muilla ammattiryhmillä. Lisäksi lastensuojelun päätöksenteossa on ensiarvoisen tärkeää, että päätöksenteosta vastaa työntekijä, joka työskentelee perheen kanssa ja tuntee perheen kokonaistilanteen. Lastensuojelussa lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä tuntee asiakkaan tilanteen parhaiten ja hänellä on siten parhaat edellytykset tehdä lapsen edun mukaisia päätöksiä. Lastensuojelussa keskeisinä periaatteina on ollut lapsen tilanteen yksilökohtainen arviointi ja tapauskohtainen harkinta, jotka edellyttävät sosiaalityön osaamista. Ehdotus on myös ristiriidassa sosiaalityöntekijälle määriteltyjen tehtävien kanssa. On ristiriitaista, että sosiaalityöntekijä johtaa asiakasprosessia mutta samalla hänen päätösvaltaansa lapsen asioissa ollaan siirtämässä muualle.

Ehdotus on myös epämääräinen virkavastuun osalta. Sosiaalityöntekijä ei voi olla virkavastuussa asioista, joissa päätöksenteosta vastaa jokin muu taho. Ehdotus jättää epäselväksi sen, kenellä on lopullinen vastuu lapsen tilanteesta, jos päätösvalta jakautuu usealle taholle. Ehdotuksen vaikutuksia ei selvästikään ole arvioitu riittävästi lapsen edun ja asiakkaiden ja työntekijöiden oikeusturvan näkökulmasta.

Ehdotusta ei voida pitää kannatettavana myöskään siksi, että lakiesityksen mukaan lastensuojelu tulisi jatkossa olemaan nykyistä selvemmin viimesijainen palvelu, johon keskittyy aikaisempaa vaativampia asiakkaita. Tällöin myös asiakkaita koskeva päätöksenteko tulisi vaikeutumaan. Lastensuojelun sosiaalityö on jo nykyisellään erittäin vaativaa ja vastuullista asiantuntijatyötä. Työn vaativuuden lisääntyessä työntekijöiden osaaminen korostuu vielä entisestään. Tämän takia on hyvin ristiriitaista, jos päätöksenteosta vastaavien työntekijöiden pätevyysvaatimuksia väljennetään. Työntekijöiden osaaminen on merkittävä lastensuojelun laatuun ja asiakkaiden oikeusturvaan vaikuttava tekijä, josta ei tule säästötavoitteiden takia tinkiä.

Laissa ei tulisi myöskään sallia lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän päätösvallan siirtoa asiakasohjausryhmille, joita osassa hyvinvointialueista on käytössä. Päätöksenteosta tulee vastata työntekijä, joka työskentelee henkilökohtaisesti asiakkaan kanssa ja tuntee aidosti perheen tilanteen. Muussa tapauksessa on merkittävä riski, että hyvinvointialueen taloudelliset tekijät vaikuttavat liikaa asiakkaiden palveluita koskevaan päätöksentekoon.

11. Lausuntopalaute luvusta 5: Onko ehdotus edunvalvojan palkkioiden ja kulukorvausten rajaamisesta ja yhdenmukaistamisesta valtioneuvoston asetuksella mielestänne kannatettava?

Kyllä

Millaisia vaikutuksia (etenkin taloudellisia) arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

-

Muut mahdolliset huomiot lastensuojelun edunvalvontaa koskevasta sääntelykokonaisuudesta?

-

12. Muu lausuntopalaute luvusta 5 (Lapsen osallisuus): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 5 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

-

13. Lausuntopalaute luvusta 6 (Menettelysäännökset): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 6 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

-

14. Lausuntopalaute luvusta 7 (Lastensuojelun avohuolto): Ovatko lastensuojelun avohuoltoa koskevat ehdotukset mielestänne kannatettavia?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityön palveluiden ensisijaisuuden kirjaaminen lakiin on periaatteessa kannatettavaa, koska se korostaa sosiaalityön merkitystä. Vaikuttava lastensuojelun sosiaalityö edellyttää vankkaa sosiaalityön osaamista, sitoutuneita työntekijöitä ja olosuhteet, jotka tukevat työskentelyä. Tämän lisäksi tarvitaan kuitenkin myös asiakkaiden tuen tarpeeseen vastaavia ja riittäviä palveluita. Lastensuojelun asiakkaiden tilanteet ovat usein monimutkaisia ja pitkittyneitä. Työskentelyltä vaaditaan monialaista osaamista ja intensiivisyyttä. Lakiehdotukseen voi liittyä riski, että palveluita pyritään korvaamaan pelkällä sosiaalityöntekijän työskentelyllä, vaikka tilanne vaatisi laajalaisempia tukitoimia, esimerkiksi päihdepalveluita.

Lastensuojelun tehostetun perhetyön sisällyttäminen sosiaalihuoltolain mukaisiin perhepalveluihin voi heikentää palvelun saatavuutta, jos lakiin ei kirjata hyvinvointialueiden velvoitetta järjestää palvelua. Tehostetun perhetyön palvelun sisältö on nykyisinkin hyvin epäyhtenäinen ja sen sulauttaminen osaksi perhepalvelukokonaisuutta voi aiheuttaa sen, että sen sisältö muuttuu entistä vaihtelevammaksi riippuen eri hyvinvointialueiden linjauksista. Laissa tulisi turvata lastensuojelun

avohuollon asiakkaille tuen tarvetta vastaavat palvelut. Nykyinen ehdotus on tältä osin liian epämääräinen.

15. Lausuntopalaute luvusta 8 (Lapsen kiireellinen sijoitus): Onko kiireellisen sijoituksen jatkoa koskeva ehdotus (keston lyhentäminen 30 vuorokaudesta 14 vuorokauteen) mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Kiireellisen sijoituksen jatkopäätöksen keston lyhentämistä 30 vuorokaudesta 14 vuorokauteen ei nähdä kannatettavana. Nykyiselläänkin huostaanoton tarpeen arvioiminen kiireellisen sijoituksen päätöksen ja sen jatkopäätöksen aikana on haasteellista tehdä tarpeeksi kattavasti. Työntekijällä tulee olla riittävästi aikaa selvittää asiakkaalle huostaanoton perusteet ja järjestää asianosaisten kuulemiset. Muutos tulisi myös heikentämään asiakkaiden oikeusturvaa. Asiakkaalla tulee olla tarpeeksi aikaa perehtyä huostaanoton perusteisiin ja huostaanottoon liittyviin oikeudellisiin vaikutuksiin ennen kuin hän voi perustellusti esittää mielipiteensä huostaanotosta.

16. Lausuntopalaute luvusta 9 (Huostaanotto): Onko huostaanottoa koskeva ehdotus (50 §) mielestänne kannatettava?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei pidä huostaanoton kriteerien tiukentamista nykyisestä tarpeellisena tai kannatettavana. Huostaanoton kriteerien tiukentaminen edellyttää, että lasten ja perheiden sosiaali- ja terveydenhuollon palveluissa tehdään merkittäviä parannuksia nykyisestä. Muussa tapauksessa on riski, että puuttumiskynnys kaikkein vaikeimmissa tilanteissa olevien lasten kohdalla nousee liian korkeaksi. Huostaanoton kynnys on jo nykyisellään hyvin korkea.

Läheisverkostoratkaisujen painottaminen laissa on sinänsä kannatettavaa. Lapsen edun tulee olla painoarvoltaan tärkein tekijä, kun arvioidaan vaihtoehtoisia ratkaisuja. Läheisverkoston taloudellinen ja muu tukeminen näissä tilanteissa nähdään tärkeänä ja on myönteistä, että siitä kirjataan lakiin.

Huostassapidon lopettamisessa tulee painottaa erityisesti lapsen etua. Huostassapidon tarvetta ei saisi tulkita siten, että sijaishuolto ei edistä huostaanoton tarkoituksen toteutumista, jos lapsi ei kuntoudu riittävällä tavalla sijaishuollossa. Päätöksessä tulisi painottaa lapsen vakaita kasvuolosuhteita, huolenpitoa ja turvallisuutta.

17. Lausuntopalaute luvusta 10 (Kodin ulkopuolinen sijoitus): Onko kodin ulkopuolisten sijoitusten ja sijoituspaikkojen valvontaa koskevien säännösten täsmentäminen ja vastuunjaon selkeyttäminen ehdotetulla tavalla mielestänne kannatettavaa?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sijaishuollon valvonnan selkiyttäminen on tarpeellista ja siten kannatettavaa. Lainsäädännössä tulisi tarkemmin säädellä hyvinvointialueen omavalvontaa. Tällä hetkellä valvonnan taso on sidoksissa

hyvinvointialueen resursseihin ja sen laatu vaihtelee. Lakiehdotus ei sellaisenaan ohjaa hyvinvointialueiden omavalvonnan sisältöä ja laajuutta.

18. Lausuntopalaute luvusta 11 (Laitoshoido): Onko ehdotus lastensuojelulaitoksen asuinyksikön henkilöstömitoituksen täsmentämisestä ja osittaisesta joustavoittamisesta (ml. lapsikohtainen vähimmäismitoitus 1 työntekijä/lapsi sekä mahdollisuus suhteuttaa mitoitusta sijoitettujen lasten lukumäärään) mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei kannata lastensuojelulaitosten henkilöstömitoituksen joustavoittamista.

19. Onko ehdotus turvahenkilöä koskevaksi sääntelyksi, jossa turvahenkilön tehtävät ja toimivaltuudet erotetaan selvästi hoito- ja kasvatustehtävistä, mielestänne toimiva?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei kannata erillisten turvahenkilöiden käyttöä lastensuojelulaitoksissa. Turvaamistoimenpiteet ovat sidoksissa lapsen kasvatukseen ja hoitoon. Työntekijöillä, jotka suorittavat turvahenkilön tehtäviä, tulisi olla hyvä tuntemus lapsen tilanteesta, että he osaisivat soveltaa voimankäyttökeinoja yksilöllisesti ja lapsen erityispiirteet huomioiden. Hoito- ja kasvatushenkilöstöstä ulkopuolinen turvahenkilö voi aiheuttaa lapsissa turvattomuuden kokemuksia, jotka eivät edistä kuntoutumista.

20. Lausuntopalaute luvusta 12 (Lapsen erityistä suojelua turvaavat rajoitukset sijaishuollon aikana): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 12 säännöksistä 90 § (yhteydenpidon rajoittaminen) ja 93 § (henkilöntarkastus) ja niiden käytännön toimivuudesta ja vaikutuksista.

Sosiaalityöntekijäin liitto ry ei lähtökohtaisesti kannata voimakeinojen käytön lisäämistä lastensuojelun laitoshoidossa. Voimankäyttö nähdään perusteltuina ainoastaan äärimmäisissä tilanteissa, jotka liittyvä henkeen tai terveyteen kohdistuvaan vakavaan uhkaan. Ehdotetut muutokset lainsäädäntöön voivat lisätä tarpeettoman voimankäytön lisääntymistä. Perusteet voimankäytölle, sen käytännön toteuttaminen ja henkilöstön osaamisvaatimukset tulisi kirjata lakiin hyvin tarkasti.

Muutostarve lainsäädännössä yhteydenpidon rajoituksen osalta tunnistetaan. Yhteydenpidon rajoituksen sisältö tulisi kuitenkin olla hyvin tarkkarajainen ja sen ulottaminen esimerkiksi lapsen kaveripiiriin, voisi käytännössä aiheuttaa haasteita.

Sosiaalityöntekijäin liitto ry:n kannan mukaan lainsäädännössä tulisi painottaa rajoitusten lisäämisen sijasta sijaishuollon sisältöä, laatua ja lasten hyvää kohtelua. Rajoitustoimenpiteiden tarvetta sijaishuollossa voidaan vähentää panostamalla nykyistä enemmän lasten saamaan riittävän yksilölliseen ja tuen tarpeita vastaavaan hoitoon sekä henkilöstön riittävyteen ja osaamiseen.

21. Lausuntopalaute luvusta 13 (Jälkihuolto): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 13 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

Jälkihuollon asiakkuuksien siirto lastensuojelusta sosiaalihuollon palveluihin voi aiheuttaa sen, että jälkihuollon asiakkaat rinnastetaan jatkossa muihin sosiaalihuollon asiakkaisiin eikä heidän erityisiä tuen tarpeitaan tunnisteta riittävästi. Toimivat jälkihuollon tukitoimet ovat sijaishuollon vaikuttavuuden näkökulmasta merkittävässä roolissa. Sijaishuollon päättyminen ja siirtyminen itsenäiseen elämään on tärkeä vaihe nuoren elämässä, jonka onnistumisella on pitkäkestoisia vaikutuksia nuoren tulevaisuutta ajatellen. Uudistus ei saisi tarkoittaa sitä, että jälkihuollon asiakkaiden saama tuki heikkenee.

22. Lausuntopalaute luvusta 17 (Voimaantulo): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita voimaantuloa koskevista säännöksistä ja niiden vaikutuksista.

-

23. Lausuntopalaute ehdotuksesta koskien lisärahoitusta tutkintokoulutukseen valmentavan koulutuksen (TUVa) turvaamiseksi yksityisissä koulukodeissa ja Valtion koulukodeissa: Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita TUVa-koulutuksen rahoitusta koskevasta säännöksestä ja sen vaikutuksista.

-

24. Antaako esitysluonnos riittävän ja oikean kuvan lakiehdotuksen taloudellisista vaikutuksista?

-

25. Millaisia taloudellisia vaikutuksia arvioitte ehdotuksen 38 §:n 3 momentilla mahdollisesti olevan?

-

26. Antaako esitysluonnos riittävän ja oikean kuvan lakiehdotuksen muista vaikutuksista?

Lakiehdotuksen vaikutuksia asiakasturvallisuuteen ja asiakkaiden ja työntekijöiden oikeusturvaan ei ole riittävällä tavalla arvioitu. Ehdotus on osin hyvin ristiriitainen, esimerkiksi kiireellisen sijoituksen jatkopäätöksen määräajan lyhentäminen vaikka riskinä tunnustetaan huostaanottojen määrän lisääntyminen.

Ehdotus ei anna lastensuojelun päätöksentekoprosessiin esitettyjen muutosten vaikutuksista riittävää kuvaa. Siinä ei ole huomioitu mahdollisia vaikutuksia lapsen edun turvaamiselle päätöksenteossa tai työntekijöiden oikeusturvalle. Vaikutuksissa on painotettu liikaa taloudellisia näkökulmia vaikka lapsen tulisi ottaa ensisijaisesti lainvalmistelussa huomioon.

27. Vapamuotoiset huomiot

Lainvalmistelussa tulisi kuulla laajemmin eri sidosryhmiä. Olisi ensiarvoisen tärkeää, että lainvalmistelussa kuultaisiin myös asiakastyötä tekevien ammattilaisten näkemyksiä.

Järvelin Riikka
Sosiaalityöntekijäin liitto ry